

Wojewoda Świętokrzyski

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego

Komendant Wojewódzkiej Policji w Kielcach

Przewodniczący Konwentu Starostów Województwa
Świętokrzyskiego

Prezes Stowarzyszenia „Związek Miast i Gmin Regionu
Świętokrzyskiego”

PROGRAM
„BEZPIECZNE ŚWIĘTOKRZYSKIE”
NA LATA 2016-2020

SPIS TREŚCI

Przesłanie.....	3
I. Założenia i cele Programu "Bezpieczne Świętokrzyskie"	5
II. Obszary występowania zagrożeń	6
a) Propozycje działań w zdiagnozowanych obszarach zagrożeń	7
b) Lokalne Systemy Bezpieczeństwa.....	10
c) Finansowanie działań	11
III. Komunikacja międzyinstytucjonalna.....	12
IV. Ocena rozwiązań profilaktycznych	14
a) Powiatowe Komisje Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego	14
b) Nagroda „Koziołek”	14
V. Czynniki dostarczające ocen w programie "Bezpieczne Świętokrzyskie"	16
VI. Załączniki	16

Przesłanie

Bezpieczeństwo to jedna z podstawowych potrzeb zarówno jednostki, jak i społeczności lokalnej. W sensie psychologicznym należy je postrzegać jako swoistą stabilność, równowagę pomiędzy działaniami podejmowanymi w celu przeciwdziałania zagrożeniom, a ich obiektywnym poziomem występowania w otoczeniu jednostki, jako pewność bycia i funkcjonowania w różnych układach interpersonalnych, której podstawą są relacje i interakcje jednostki z jej otoczeniem.

Bezpieczeństwo publiczne natomiast odnosi się bezpośrednio do ochrony społeczeństwa przed negatywnymi działaniami oraz wykluczeniem społecznym. Jest to stan gwarantujący niezakłócone i zgodne z wolą społeczeństwa funkcjonowanie instytucji państwowych, samorządowych i społecznych oraz urzędów publicznych, a także bezpieczeństwo życia, zdrowia i mienia ludności w wyniku przestrzegania akceptowanego przez obywateli porządku prawnego. Zapewnienie bezpieczeństwa społeczności lokalnej wymaga dużego zaangażowania ze strony administracji rządowej, samorządowej, podmiotów pozarządowych, ale również samego obywatela. Aktywność podmiotów w zakresie bezpieczeństwa sprowadza się przede wszystkim do przeciwdziałania (unikania, zapobiegania i przeciwstawiania się) różnego rodzaju zagrożeniom. A ponieważ zagrożenia są wielowymiarowe, wszechobecne i powszechne, podmiot musi być w każdym momencie gotowy do stawienia im czoła w sposób uzależniony od jego charakteru i poprzez odpowiedni zakres podejmowanych działań. Obywatel partycypujący w zarządzaniu bezpieczeństwem lokalnym wspólnie z instytucjami, jako partnerami – to optymalny model współpracy. Pozwoli on trafnie odczytywać potrzeby społeczne i reagować adekwatnie do nich.

Program „Bezpieczne Świętokrzyskie” jest swoistym przewodnikiem określającym ogólne ramy współdziałania na rzecz wspólnego bezpieczeństwa oraz słownikiem pojęć. Dotyczy możliwych do wystąpienia zagrożeń, jak i zakresu działań, jakie można podjąć w danym obszarze zagrożenia. Jest doskonałym narzędziem koordynującym działania profilaktyczne realizowane na terenie województwa świętokrzyskiego w różnych obszarach szeroko pojętego bezpieczeństwa. W atmosferze pozytywnej rywalizacji program inspirował samorządy w ramach powiatu do podejmowania działań wykraczających poza zadania przypisane w przepisach prawnych i aktach wykonawczych we współdziałaniu z organizacjami pozarządowymi i społeczności lokalnych.

„Bezpieczne Świętokrzyskie” stało się swojego rodzaju marką i jest niejednokrotnie wskazywane jako przykład dobrej praktyki. Jest to niewątpliwy sukces, na który złożyła się praca wielu podmiotów odpowiedzialnych za stan bezpieczeństwa publicznego: administracji publicznej szczebla rządowego i samorządowego, Policji, instytucji pozapolicyjnych, organizacji pozarządowych, Kościoła, wolontariatu i innych. Stale postępująca integracja działań wokół idei bezpieczeństwa, przekładająca się na podejmowanie wielu cennych inicjatyw lokalnych, jest autentycznym wypełnieniem misji i zobowiązań wynikających z przyjęcia Programu do realizacji.

Zadania i cele zawarte w programie na lata 2016-2020 po dokonanej analizie zapisów poprzedniej jego edycji są uaktualnione o nowe obszary zagrożeń i są spójne z założeniami krajowych programów profilaktycznych oraz lokalnych strategii bezpieczeństwa.

Mając na uwadze dobro mieszkańców naszego województwa deklarujemy wspólną realizację programu „Bezpieczne Świętokrzyskie” na lata 2016-2020.

I. Założenia i cele programu „Bezpieczne Świętokrzyskie”

Program „Bezpieczne Świętokrzyskie” obejmuje wiele obszarów aktywności administracji publicznej i Policji, jest otwarty na wszelkie inicjatywy instytucjonalne i obywatelskie. W Programie zaakcentowano społeczny kontekst działań podmiotów na rzecz bezpieczeństwa.

Głównymi celami Programu są:

- 1. Ograniczenie przestępczości pospolitej oraz zjawisk chuligaństwa i wandalizmu.**
- 2. Poprawa bezpieczeństwa w ruchu drogowym.**
- 3. Ochrona dzieci, młodzieży, osób niepełnosprawnych i seniorów.**
- 4. Przeciwdziałanie patologiom społecznym tj. alkoholizmowi, narkomanii i przemocy domowej.**

W ten sposób zdefiniowane cele Programu będą możliwe do osiągnięcia poprzez:

- aktualizację i analizę zagrożeń bezpieczeństwa i realnych potrzeb społeczności lokalnych pod względem bezpieczeństwa;
- wykształcenie w społeczeństwie poczucia aktywnej partycypacji w zarządzaniu bezpieczeństwem lokalnym;
- kreowanie pozytywnego wizerunku Policji oraz innych służb działających na rzecz poprawy bezpieczeństwa;
- podejmowanie wszelkich działań i inicjatyw mających na celu wzrost zaufania społecznego do służb działających na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- organizowanie i zagospodarowywanie przestrzeni publicznej ograniczających ryzyko występowania zachowań aspołecznych;
- zmniejszenie zagrożenia wiktylizacji, czyli stania się ofiarą przestępstwa;
- rozwijanie dobrego kontaktu obywateli z instytucjami działającymi na rzecz bezpieczeństwa;
- współpracę z organizacjami i instytucjami statutowo zajmującymi się pracą środowiskową z rodziną oraz dziećmi i młodzieżą;
- inspirowanie działań władz samorządu lokalnego w celu integracji środowisk lokalnych wokół idei aktywnej profilaktyki;
- wyjście poza ramy działań instytucjonalnych i współpracę z sektorem organizacji pozarządowych oraz wolontariatem na rzecz podnoszenia kultury bezpieczeństwa;
- zastosowanie profesjonalnych narzędzi ewaluacji działań na bazie badań empirycznych;
- wykorzystanie sił i środków służących poprawie bezpieczeństwa na drogach, w środkach komunikacji publicznej, w miejscach zamieszkania i obiektach użyteczności publicznej.

Działania prewencyjne z jednej strony zapobiegają przestępstwom, a z drugiej dają mieszkańcom większe poczucie bezpieczeństwa. „Problematyka zapobiegania przestępczości i zachowaniom antyspołecznym jest pojęciem wysoce interdyscyplinarnym, wymagającym głębokiej diagnozy oraz analizy przyczyn powstawania tychże zjawisk, a także poszukiwania rozwiązań skutecznego przeciwdziałania im i likwidacji ich skutków”¹. Przystępując do prac nad utworzeniem programu prewencyjnego, należy określić przede wszystkim cel, potrzeby, sposób realizacji, podmioty realizujące program, oczekiwania oraz efekty i ocenę stopnia jego realizacji.

¹ T.Serafin, S.Parszowski, *Bezpieczeństwo społeczności lokalnych. Programy prewencyjne w systemie bezpieczeństwa, 2011*

II. OBSZARY WYSTĘPOWANIA ZAGROŻEŃ

Współczesny świat jest narażony na wiele zagrożeń, których źródło tkwi w napięciach politycznych, ekonomicznych, czy religijnych.

Źródłem zagrożeń może być wiele obszarów począwszy od nauki i techniki, której stosowanie przynosi zarówno wiele ułatwień w codziennym życiu, ale pociąga też za sobą wiele niebezpieczeństw. Zasoby przyrody są coraz bardziej eksploatowane przez człowieka, a środowisko ulega stopniowej degradacji. Przemysł i transport jest źródłem zanieczyszczeń, które wywierają niekorzystny wpływ na zdrowie i życie człowieka, są też przyczyną negatywnych zjawisk o charakterze globalnym. Oprócz niebezpieczeństw wywoływanych postawą i działalnością człowieka źródłem zagrożeń są także kataklizmy naturalne.

Bezpieczeństwo publiczne obejmuje każdą sferę życia człowieka, społeczeństwa, państwa, jego organów, instytucji publicznych i organizacji społecznych. Administracja publiczna powinna być przygotowana, aby zapobiegać zagrożeniom, a w razie ich zaistnienia podjąć odpowiednie działania prewencyjne. Program „Bezpieczne Świętokrzyskie” określa 6 obszarów występowania zagrożeń oraz formułuje dla nich propozycje możliwych do podjęcia działań, wpływających pozytywnie na poziom bezpieczeństwa, a mianowicie:

- **Miejsca publiczne i miejsce zamieszkania**
- **Ruch drogowy i komunikacja publiczna**
- **Szkoła i środowisko**
- **Internet**
- **Rodzina**
- **Narkotyki i dopalacze**

a) Propozycje działań w zdiagnozowanych obszarach zagrożeń

1. Miejsca publiczne i miejsce zamieszkania

Proponowane działania:

- dokonywanie analizy zagrożeń bezpieczeństwa oraz oczekiwań i potrzeb społeczności lokalnych poprzez np. ankiety, badania opinii, debaty społeczne;
- tworzenie lokalnych map zagrożeń opracowanych wspólnie z podmiotami pozapolicyjnymi;
- wdrażanie nowoczesnych systemów ostrzegania i alarmowania ludności;
- organizowanie cykli szkoleń, konferencji, warsztatów mających na celu budowanie lokalnych systemów bezpieczeństwa i kształtowania bezpiecznych przestrzeni publicznych;
- kształtowanie postaw akceptujących różnorodność i wielokulturowość;
- promowanie, rozwijanie i wzmacnianie współpracy pomiędzy instytucjami pozapolicyjnymi działającymi na rzecz cudzoziemców;
- edukacja społeczeństwa w zakresie bezpieczeństwa danych osobowych;
- podejmowanie działań mających na celu ochronę osób niepełnosprawnych oraz osób starszych;
- przygotowywanie i promowanie rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo przestrzeni publicznych, a zmniejszających anonimowość, takich jak tworzenie tzw. bezpiecznej architektury, oświetlenia, oznakowania informacyjnego;
- tworzenie i promowanie lokalnych koalicji na rzecz bezpieczeństwa, tworzenie i wspieranie lokalnych grup samoobrony działających na zasadach „sąsiedzkiej pomocy”, „straży obywatelskich”;
- budowa rzetelnego i transparentnego partnerstwa z administracją samorządową przy zachowaniu autonomii Policji, poprzez przekazanie środków finansowych na tworzenie nowych etatów oraz służb ponadnormatywnych;
- aktywne i skuteczne pozyskiwanie środków finansowych na realizację działań podnoszących bezpieczeństwo publiczne;
- nagradzanie organizatorów /wolontariuszy/ za podejmowane przez nich działania w zakresie bezpieczeństwa;
- promowanie i efektywne wykorzystanie możliwości technicznych, a w szczególności monitoringu wizyjnego miejsc publicznych, skorelowanego z odpowiednią organizacją służby Policji i straży gminnych;
- promowanie bezpieczeństwa za pośrednictwem dostępnych mediów poprzez przygotowywanie artykułów, spotów i innych atrakcyjnych form przekazu;
- opracowywanie materiałów i wdrażanie procedur postępowania przypadku wystąpienia nagłego zagrożenia życia lub zdrowia mieszkańców na skutek: klęski żywiołowej, ataku terrorystycznego, itp.;
- promowanie technicznych środków zabezpieczeń zabytków ograniczających przestępczą działalność człowieka;
- tworzenie efektywnych systemów zabezpieczeń przed kradzieżą i dewastacją obiektów muzealnych, sakralnych itp.

2. Ruch drogowy i komunikacja publiczna

Proponowane działania:

- edukacja społeczna na temat zagrożeń występujących w ruchu drogowym poprzez wystawienie spektakli oraz projekcje filmów dot. głównych przyczyn wypadków drogowych;
- przeprowadzanie kampanii społecznych mających na celu uświadamianie konieczności informowania Policji o występujących zagrożeniach spowodowanych przez uczestników ruchu drogowego (promowanie telefonów 112 i 997

w celu podjęcia szybkiej reakcji Policji);

- prowadzenie szkoleń dla przyszłych kierowców oraz dla uczniów szkół średnich i studentów w zakresie: zasad przestrzegania ograniczeń prędkości i jej dostosowania do panujących warunków drogowych, pierwszej pomocy przedlekarskiej oraz prezentacje filmów dot. głównych przyczyn wypadków drogowych;
- podniesienie świadomości pieszych uczestników ruchu drogowego na temat noszenia elementów odblaskowych (torby ekologiczne) i jasnej odzieży;
- eliminowanie miejsc niebezpiecznych na drogach w celu przeciwdziałania zagrożeniom w ruchu drogowym, poprzez poprawę infrastruktury drogowej, np. montowanie progów zwalniających, doświetleń przejść dla pieszych;
- organizowanie „bezpiecznych parkingów” (w tym dla samochodów ciężarowych i przewożących materiały niebezpieczne);
- doskonalenie ratownictwa drogowego;
- organizowanie szkoleń dla pracowników komunikacji publicznej na temat bezpiecznych zachowań w sytuacjach zagrożenia;
- podejmowanie działań profilaktycznych skierowanych do użytkowników komunikacji publicznej mających na celu podniesienie świadomości o występujących zagrożeniach;
- systemy i środki wspierające bezpieczeństwo (m. in. monitoring wizyjny w autobusach);

3. Szkoła i środowisko

Proponowane działania :

- wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, odmiennych kulturowo i wielojęzycznych;
- podejmowanie wszelkich inicjatyw mających na celu ograniczenie przestępstw i wykroczeń w szkołach poprzez tworzenie szkolnych grup, w skład których wchodzi m.in. grono pedagogiczne, rodzice (opiekunowie, Policja, straż gminne (miejskie));
- tworzenie miejsc możliwości aktywnego, aprobowanego społecznie spędzenia wolnego czasu, np. kluby osiedlowe, siłownie, kawiarenki internetowe, świetlice;
- włączenie organizacji młodzieżowych oraz pozarządowych do działań profilaktycznych i edukacyjnych;
- propagowanie właściwego zachowania w czasie imprez masowych, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów sportowych;
- inicjatywy mające na celu zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, jako metody przeciwdziałania uzależnieniom;
- opracowanie i wdrażanie procedur reagowania w sytuacjach kryzysowych, w tym związanych z wystąpieniem przemocy w szkole.

4. Internet

Proponowane działania:

- szkolenia tematyczne i upowszechniające wiedzę na temat bezpiecznego korzystania z Internetu, nieodpowiedzialnego korzystania z witryn internetowych i wynikających z tego konsekwencji prawnych, profilaktyki przestępczości w cyberprzestrzeni;
- podejmowanie inicjatyw mających na celu uświadomienie przestępstw internetowych związanych z dokonywaniem transakcji handlowych i operacji finansowych;
- opracowanie i upowszechnianie materiałów dotyczących bezpiecznego korzystania z nowych mediów;

- wdrażanie i realizowanie programów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu oraz sposobów reagowania w sytuacjach zagrożenia;
- organizowanie spotkań na temat korzystania z dostępnych zabezpieczeń filtrujących treści witryn internetowych;
- podejmowanie wszelkich inicjatyw mających na celu kształtowanie właściwych postaw wobec praw autorskich, ochrony wizerunku i danych osobowych w sieci.

5. Rodzina

Proponowane działania:

- szkolenia tematyczne dla osób zajmujących się ograniczeniem zjawiska przemocy w rodzinie;
- objęcie opieką rodzin dysfunkcyjnych i nieletnich wywodzących się ze środowisk przestępczych oraz osób potencjalnie predysponowanych do popełnienia przestępstw;
- objęcie opieką dzieci i młodzież przeżywającą kryzysy rozwojowe i życiowe związane np. z wyjazdem rodziców za granicę;
- tworzenie i wspieranie lokalnych inicjatyw społecznych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- opracowanie i upowszechnianie informacji na temat możliwości pomocy ofiarom przemocy domowej;
- objęcie opieką prawną, psychologiczną i socjalną osób dotkniętych przemocą w rodzinie;
- tworzenie efektywnych działań resocjalizacyjnych dla sprawców przemocy.

6. Narkotyki i dopalacze

Proponowane działania:

- prowadzenie działań edukacyjnych w zakresie wczesnego rozpoznawania i zapobiegania uzależnieniom;
- tworzenie i wspieranie inicjatyw społecznych na rzecz przeciwdziałania uzależnieniom;
- opracowanie i upowszechnianie informacji na temat możliwości pomocy osobom uzależnionym;
- upowszechnianie programów wczesnej interwencji opartych na naukowych podstawach lub o potwierdzonej skuteczności, adresowanych do okazjonalnych użytkowników narkotyków, w szczególności marihuany i haszyszu;
- rozwijanie, przy wsparciu dorosłych, profilaktyki rówieśniczej, angażującej liderów młodzieżowych do działań na rzecz przeciwdziałania uzależnieniom w środowisku szkolnym i lokalnym oraz promowania życia bez uzależnień;
- upowszechnianie programów rozwijających kompetencje wychowawcze i profilaktyczne rodziców w zakresie przeciwdziałania narkomanii lub innych środków odurzających.

b) Lokalne systemy bezpieczeństwa

Aby rejon zamieszkania był środowiskiem w pełni bezpiecznym dla mieszkańców, czyli był nasycony czynnikami bezpieczeństwa i przez to zostały ograniczone możliwości występowania sytuacji zagrożenia oraz sytuacji trudnych i z różnego rodzaju utrudnieniami, jest niezbędne prowadzenie w skali lokalnej wielokierunkowej działalności, z inicjatywy i z udziałem lokalnych sił społecznych. Za podstawowe działanie należy uznać ideę tworzenia lokalnych programów lub strategii bezpieczeństwa.

Uchwalone przez organy samorządu powiatowego strategie bezpieczeństwa powinny cechować aplikacyjność. Oznacza to, że ich naturalną i wymierną konsekwencją staną się lokalne systemy bezpieczeństwa, które są w istocie narzędziem zapewniającym :

1. Integralność wspólnot lokalnych;
2. Funkcjonalność służb i podmiotów publicznych i niepublicznych;
3. Wysoki poziom kontroli społecznej we wspólnotach lokalnych.

Osiągnięcie tych trzech pożądaných stanów jest możliwe, gdy funkcjonujący lokalny system bezpieczeństwa uwzględni:

1. Rzetelną analizę stanu potrzeb i zagrożeń w społeczności lokalnej, bazującą na empirycznych badaniach terenowych;
2. Konsultację społeczną, która daje gwarancję adekwatnego podejścia do skali zagrożeń. Podejmowane działania biorą pod uwagę realność potrzeb społeczności lokalnej. Eliminuje to zjawisko aprioryzmu założeń przyjmowanych w zaciszu gabinetów;
3. Infrastrukturę opartą na partnerstwie i współpracy;
4. Długookresowe, stałe programy obejmujące całą ludność, bez względu na wiek, płeć, środowisko zamieszkania i sytuację, w jakiej się znajduje;
5. Programy, których celem są grupy i środowiska wysokiego ryzyka, a także promujące bezpieczeństwo w grupach szczególnie zagrożonych;
6. Statystyki dokumentujące częstotliwość wypadków i ich przyczyny;
7. Prowadzenie ewaluacji w celu oceny programów i uzyskiwanych efektów.

Określony poziom bezpieczeństwa jest zawsze stwierdzeniem stanu post factum. Wyzwaniem jest zarządzanie bezpieczeństwem przyszłości, a więc w istocie zarządzanie ryzykiem utraty bezpieczeństwa. Organizacja, dążąc do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa musi uznać, iż funkcjonuje w warunkach nieprzewidywalności wystąpienia niekorzystnych skutków zdarzeń. Można być statystycznie pewnym wystąpienia określonego zdarzenia, ale jego nowe wcielenie w zasadniczym stopniu będzie się różniło od pierwowzoru. Dlatego powinno dążyć się do tego, aby naturalnemu poczuciu niepewności towarzyszyło racjonalne przeświadczenie o skuteczności podjętych kroków prewencyjnych.

Osiągnięcie zadawalającego poziomu bezpieczeństwa w przyszłości będzie zależało od:

1. Realizmu i odwagi w podejściu do identyfikacji ryzyka zagrożeń;
2. Adekwatności i proporcjonalności metod prewencji;
3. Określenia ryzyka wystąpienia zdarzenia jako efektu pracy grupowej. Jakikolwiek zidentyfikowane ryzyko nie może być projekcją wyłącznie indywidualną;
4. Wystrzegania się monokauzalizmu (jednoczynnikowego wyjaśniania rzeczywistości) np., wypadki na drogach to wyłącznie efekt złego stanu dróg;
5. Oszacowania kosztów profilaktyki w relacji do zamierzonych efektów.

c) Finansowanie działań profilaktycznych

Program „Bezpieczne Świętokrzyskie” nie posiada własnych źródeł finansowania. Realizacja przedsięwzięć profilaktycznych i ich finansowanie, zgodnie z regulacjami ustawowymi, spoczywa na samorządzie terytorialnym. Finansowanie wszelkich podejmowanych inicjatyw, odnoszących się do bezpieczeństwa publicznego o zasięgu ogólnowojejewódzkim, winno być realizowane na bazie wypracowanego w poprzednich latach schematu, w którym zasadnicza rola przypada dwóm podmiotom: Urzędowi Wojewódzkiemu i Urzędowi Marszałkowskiemu.

Świętokrzyski Urząd Wojewódzki,

- przekazuje środki finansowe w związku z realizacją programów rządowych;
- ogłasza konkursy na realizację przedsięwzięć o charakterze profilaktycznym w obszarze bezpieczeństwa;
- uruchamia środki finansowe na kampanie społeczne dotyczące bezpieczeństwa publicznego.

Urząd Marszałkowski i samorząd lokalny

- asygnuje środki finansowe w ramach zadań własnych i ogłasza otwarte konkursy ofert na realizację zadań publicznych w obszarze bezpieczeństwa;
- uczestniczy aktywnie w pozyskiwaniu środków finansowych pochodzących z programu operacyjnego dofinansowanego z Unii Europejskiej.

Organizacje pozarządowe

- aktywnie uczestniczą w pozyskiwaniu środków finansowych w ramach konkursów ogłaszanych przez administrację publiczną szczebla centralnego, wojewódzkiego i terytorialnego. Pozyskują środki finansowe z programu operacyjnego Unii Europejskiej.

III. KOMUNIKACJA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA

Program „Bezpieczne Świętokrzyskie” powstał w grudniu 1999 roku, a jego realizację rozpisano na 5 lat. Główną ideą programu była szeroko rozumiana współpraca na rzecz poprawy bezpieczeństwa. Sukces pierwszej edycji programu przesądził o decyzji kontynuowania go, czego efektem było podpisanie kolejnych edycji, przypadających na lata 2006-2010 i 2011-2015. Program „Bezpieczne Świętokrzyskie” obejmuje wiele obszarów aktywności administracji publicznej i Policji, jest otwarty na wszelkie inicjatywy instytucjonalne i obywatelskie. Akcentuje się w nim społeczny kontekst działań podmiotów na rzecz bezpieczeństwa.

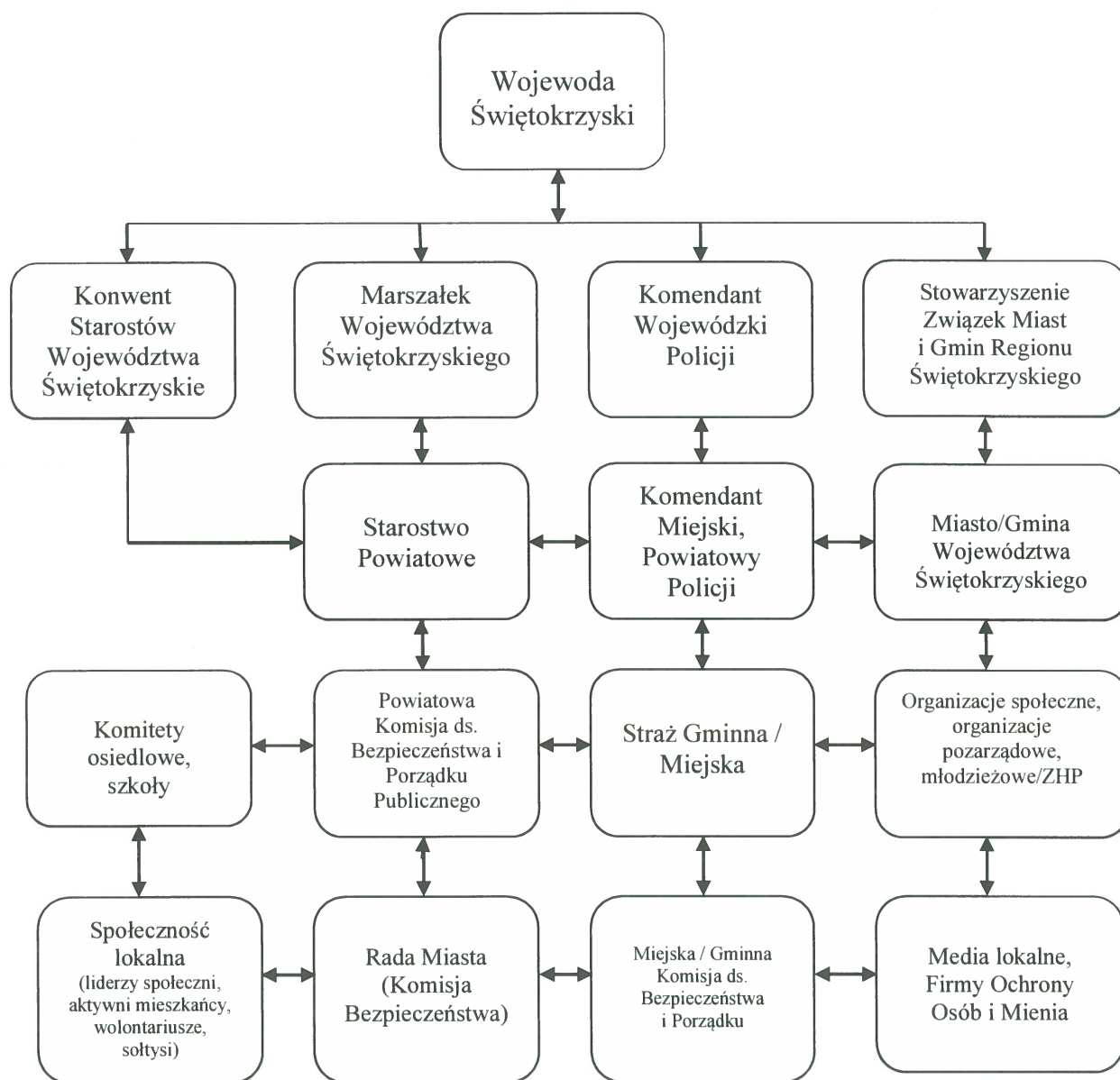
Współpraca w ramach Programu jest przede wszystkim wzajemną komunikacją międzyinstytucjonalną. Zapewnia ona podstawę do rozumienia celów, zadań i wyzwań oraz tworzy właściwy grunt do porozumienia między uczestnikami programu. Stanowi swoiste spoiwo łączące uczestników, zapewniając grunt do wymiany informacji zwrotnej, jak również budowania przychylnej atmosfery i motywacji do realizacji zadań. Komunikacja pełni rolę systemu wczesnego ostrzegania, dając szansę identyfikacji problemów na wczesnym etapie. W konsekwencji sprawnie działający system komunikacji tworzy bazę wiedzy o przebiegu i realizacji Programu, co pozwala ocenić jego efektywność. Staje się elementem kształtowania bazy wiedzy i dobrych praktyk.

Komunikacja w Programie ma dwa główne wymiary: związane z koordynacją działań (funkcja informacyjno - organizatorska) i zachęcaniem do ich realizacji (funkcja motywacyjno - inspirująca). W nowej edycji koordynatorem programu „Bezpieczne Świętokrzyskie” jest Wojewoda Świętokrzyski. Rola koordynatora polega na przekazywaniu wiadomości pomiędzy instytucjami, a więc zarówno „z góry w dół” w postaci informacji, zarządzeń, programów, zapytań, jak i z „dołu do góry”, w postaci sprawozdań, odpowiedzi i raportów. Nie mniej istotną rolę odgrywa komunikacja motywująco – inspirująca. Jej zadaniem jest wytworzenie atmosfery zaangażowania i wspólnoty wśród przedstawicieli samorządów, służb, inspekcji, itp. Wieloletnia realizacja Programu „Bezpieczne Świętokrzyskie” wskazuje niezbicie, że pełna informacja na temat zamierzonych i zrealizowanych przedsięwzięć odgrywa ogromną rolę mobilizującą, zaś brak informacji, ukrywanie wiadomości czy też ich finezyjne tłumienie powoduje wśród osób zaangażowanych utratę zaufania do idei Programu, a przede wszystkim poczucie pomniejszenia ich własnej roli.

Zniekształcenie informacji wynika przede wszystkim z powodu wadliwie funkcjonującej sieci pozycji społecznych i ról zawodowych pełnionych w określonych strukturach instytucjonalnych. Ideałem jest, aby informacja przepływała przez struktury formalnie określone. W każdym planowanym przedsięwzięciu, komunikacja i łączność warunkuje efektywność realizacji celów.

Na osiągnięcie celów Programu będzie miała wpływ sprawna komunikacja międzyinstytucjonalna w województwie świętokrzyskim, którą można zobrazować następującym schematem:

Schemat komunikacji międzyinstytucjonalnej w programie „Bezpieczne Świętokrzyskie”

IV. OCENA ROZWIĄZAŃ PROFILAKTYCZNYCH

a) Powiatowe Komisje Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego

Ocena przydatności planowanych i wdrożonych rozwiązań profilaktycznych powinna dokonywać się na szczeblu, gdzie zapadają kluczowe dla jednostek administracyjnych decyzje dotyczące bezpieczeństwa. Istniejące uregulowania prawne wychodzą naprzeciw pragmatycznemu wymogowi zarządzania bezpieczeństwem publicznym w społeczeństwie obywatelskim poprzez działania gremiów lokalnych reprezentantów. Na szczeblu powiatu kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa ma praca Komisji Bezpieczeństwa i Porządku. Odpowiedzialność Komisji za stan bezpieczeństwa powinna wyrażać się w realizacji następujących działań:

1. Określenie i mobilizowanie kluczowych partnerów wywodzących się z organów społeczności lokalnych;
2. Wnikliwe oraz wszechstronne analizowanie stanu bezpieczeństwa obejmujące lokalne problemy bezpieczeństwa i wiktyimizacji;
3. Kształtowanie lokalnych strategii działań, w taki sposób, aby brały pod uwagę przyczyny przestępczości i wiktyimizacji, a nie jedynie symptomy;
4. Wdrażanie i ewaluacja programów profilaktycznych, koncentrujących się na eliminowaniu uciążliwych przestępstw oraz miejsc i przestrzeni społecznego lęku;
5. Implementacje lokalnych systemów bezpieczeństwa.

Efektywność realizacji celów Komisji jest pochodną optymalnego zarządzania potencjałem ludzkim, zdolnym do wyznaczenia i zrealizowania celów przekraczających uznane status quo. Wyzwaniem staje się procesualne podejście do zarządzania bezpieczeństwem. Istota zarządzania bezpieczeństwem nie zamyka się w raz ustalonym schemacie działania, lecz znamionuje ją ciągłe doskonalenie pracy w sposób najlepiej odpowiadający oczekiwaniom społeczności lokalnej.

b) Nagroda „Koziołek”

Realizując główny cel, jaki stanowi zapewnienie mieszkańcom województwa świętokrzyskiego maksymalnego poziomu bezpieczeństwa, w 2000 roku z inicjatywy insp. Tadeusza Cieleckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Kielcach zrodziła się idea nagrody „Koziołek”.

Cele ufundowania nagrody „Koziołek”:

- Wspieranie aktywności i publiczna promocja powiatów i gmin, na terenie których działające osoby fizyczne i prawne przyczyniły się do znaczącej poprawy stanu bezpieczeństwa obywatelskiego oraz zabezpieczenia majątku państwowego, komunalnego i prywatnego. Wyrażenie im uznania za wkład pracy i zaangażowanie w realizację programu „Bezpieczne

Świętokrzyskie”;

- Utrwalenie postaw społecznych umacniających system ładu i porządku, obywatelską reakcję wobec negatywnych zjawisk oraz poczucie bezpieczeństwa obywateli i ich majątku. Pokazanie dobrych przykładów, osiągnięć, możliwości działania na rzecz walki z przestępczością i patologiami;
- Poszerzenie społecznej bazy akceptacji dla działań osób, służb porządkowych i instytucji działających na rzecz bezpieczeństwa obywateli i ochrony ich praw i majątków;
- Wsparcie środkami finansowymi najlepszych realizatorów programu.

Kandydatem do nagrody jest powiat województwa świętokrzyskiego, który podjął wykraczające poza jego zwykle obowiązki działanie na rzecz poprawy bezpieczeństwa, zabezpieczenia majątku państwowego lub prywatnego, przyczynił się w znaczący sposób do upowszechniania postaw społecznej aktywności w zakresie bezpieczeństwa innych ludzi oraz ładu i spokoju publicznego.

Zachętą do prowadzenia tych działań jest nie tylko statuetka, lecz również środki finansowe przekazywane przez Kapitułę Nagrody „Koziołek” z przeznaczeniem na działalność profilaktyczną w wyróżnionych powiatach województwa świętokrzyskiego. Ocenę wstępną dokonuje co roku zespół roboczy składający się z przedstawicieli Wojewody Świętokrzyskiego, Marszałka Województwa Świętokrzyskiego oraz Świętokrzyskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Kielcach. Ostatecznej oceny dokonuje jednak kapituła Nagrody „Koziołek”.

V. CZYNNIKI DOSTARCZAJĄCE OCEN W PROGRAMIE „BEZPIECZNE ŚWIĘTOKRZYSKIE”

Ocena programu oraz jego monitorowanie prowadzone będą na podstawie:

- Statystyk policyjnych odnoszących się do zawartych w programie obszarów;
- Map zagrożeń opracowanych wspólnie z podmiotami pozapolicyjnymi;
- Wniosków i analiz z przeprowadzonych debat społecznych, ankiet, badań opinii;
- Sprawozdań Powiatowych Komisji Bezpieczeństwa Publicznego;
- Sprawozdań końcowych z realizacji programu w danym roku kalendarzowym.

VI. Załączniki

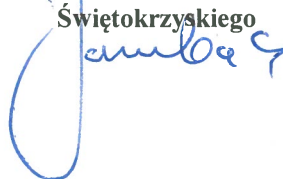
Załącznik nr 1 - Regulamin Nagrody „Koziołek“

Załącznik nr 2 – Formularz sprawozdania z realizacji programu „Bezpieczne Świętokrzyskie”

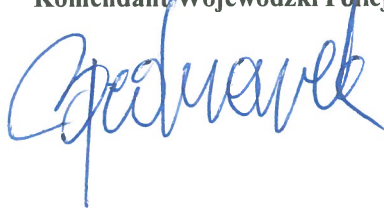
Wojewoda Świętokrzyski

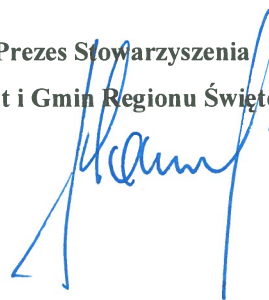
Marszałek Województwa
Świętokrzyskiego

Komendant Wojewódzkiej Policji

Prezes Stowarzyszenia
„Związek Miast i Gmin Regionu Świętokrzyskiego”

Przewodniczący Konwentu Starostów
Województwa Świętokrzyskiego

